

Antropologie ve službách státu

Adaptace oboru a s ním spojené profesní skupiny na podmínky dramaticky odlišné od těch, jež vedly ke zrození antropologie a antropologů

Ještě před padesáti lety v civilizovaném světě respektovaný obor, který odpovídal na důležité otázky své doby, u nás existuje v institucionální podobě od poloviny 90. let. Sice nebojuje o přežití, ale potácí se na okraji veřejného diskursu jako irelevantní akademická hra pro zasvěcené. Jednou z možností, jak vystoupit ze stínu, je spolupráce se státem. Ta může být cílem i prostředkem, jak dodat oboru na relevantnosti, na síle i zajímavosti. Všude dnes existuje v horších vnějších podmínkách než před půlstoletím, ale má velký potenciál k vyvolání změny svého vlastního postavení. Je to forma boje o přežití, ze kterého buď vyjde posílen, nebo splyne s jiným druhem.

PhDr. Václav Hubinger, CSc.

je diplomat, sociální antropolog a orientalista; 1968–74 vystudoval v Praze indonéštinu a národopis, 1976–77 Náprstkovo muzeum, poté 1977–93 ČSAV, od 1994 MZV ČR, velvyslanec v Portugalsku (1996–2000), Keni (2002–03), Brazílii (2003–08) a Turecku (2010–14). Kromě článků knižně publikoval: Národy celého světa (spoluautor, 1985); Zebra na zabití (1994); Grasping the Changing World (red., kapitola a úvod, 1996); Czech and Slovak Republics (with A. Lass in: European Anthropologies, 1996); Lidojedství (1996); Geertz, Clifford: Interpretace kultur (spolupřeklada- tel a editor, 2000); Encyklopedie diplomacie (2006); Lidová kultura (koeditor a spoluautor, 2007); Špion čtyř králů (2014).